

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sacrificio Missæ Expedite Celebrando Libri III

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1661

De tempore quo intentio applicandi alicui fructum Missæ, elicienda est,
parag. 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41878

mitem modum Sacerdos. Offero pro
ea anima, quam Deus videt magis in-
digere, vel minus indigere, &c. nam
 sic, quia determinata est Sacerdotis
 intentio utique iuxta illam accep-
 tabit Deus, Pari modo Ecclesia
 quando ex stipendio annuo debet
 multas Missas pro variis defunctis,
 satis erit, si celebrantes applicent
 pro iis, quibus eod die v. g. illæ Mis-
 sæ debentur, eas enim Deus videt
 quibus debeantur, quamvis sit me-
 lius eorum distincte meminisse, ut
 ex se patet.

§. X.

De tempore, quo intentio applicandi
alicui fructum Missæ elicien-
da est.

- 1 EGO, hodie, Sacrum à me cras
 operandum applico pro anima
 ma Petri, vel (eadem enim est ratio)
 Sacra
 a Fraxinellus de oblig. sacr. sect. 7. §.
 7. n. 7.

Sacra omnia per totum annum à me celebranda applico pro anima ejusdem, nec talem intentionem, unquam revoco, efficaxne est, ita ut satis sit ad hoc, ut fructus Missarum Petro attribuaturs?

2 Dico, quamvis non esse satis contendat Vasq. a tamen cum communi b sententia, immo, & praxi timoratorum satis esse. Ratio est, ut administraretur humano modo, & more; quare, sicuti homines solent disponere, de rebus, quæ erunt in sua potestate, etiam antequam fiat, sed pro tempore, quo erunt, nunc scilicet, pro tunc, dispositione tamen non retractata; sic disponere poterit Sacerdos, cuius arbitrio, Deus commisit fructum Missæ applicandum.

3 Sed

a Vasq. de Sacr. disp. 38. c. 6. aliqu.
 apud Delugo d. 8. de Sacr. sect. 9. nu. 92
 b Suar de Euch. d. 13. sect. 1. §. Dico
 2. Bonacin. Molf. Diana apud eund.
 Delugon. 93.

3 Sed quid, si quis nondum Sacerdos applicet Missas, quas post ordinationem celebraturus est, nec postea huiusmodi applicationem, vel retractat, vel renovat?

Dico id etiam satis esse, cum ratio modo dicta, in hoc etiam casu, valeat. Licet enim nunc, nondum sit Minister Christi, erit tamen postea. Sicuti si quis sciens, se cras v. g. fore in Prælatum eligendum, det nunc aliquam licentiam, pro die crastina, valebit & utique licentia, quia consensus ille non retractus iudicatur, humano more durare, pro tempore acceptæ potestatis.

4 Intentio ergo applicandi potest elici ante, immo multo ante, quam Missa celebraretur; Possit autem in ipsa Missa ante Consecrationem, & aptum esse tempus, in primo *Memento*, non est dubium.

5 Observat autem Hurtadus ^b

a Delugo ibi. num. 97. b Hurtadus
disp. 3. de Sacrif. diff. 10.

quando unus Sacerdos tantum cō-
secrat Corpus, & postea alter dese-
ctum prioris supplens, consecrat
Sanguinem, ad hunc posteriorem
pertinere applicare sacrificiū; quia
iste solus, utpotè perficiens essen-
tialiter sacrificium, dicitur sacrifi-
care, & ideo non tenetur intentio-
ni prioris se conformare. Ob ean-
dem rationem dic Sacerdotem, qui
facta Consecratione Corporis, nō-
dum applicuit, posse applicare, an-
te Consecrationem Calicis, & qui
applicuit uni, posse ante consecra-
tionem alteri applicare, huiusque
fore fructum Missæ, nō prioris. Ra-
tio est eadem, quia nimirum, con-
secratione Calicis, perficitur sacri-
ficium, & consequenter tunc Sa-
cerdos dicitur sacrificare, atque a-
deo ante illam semper poterit illud
applicare.

¶ Remanet tamen difficultas,
an possit ritè applicare in secundo
Memento Defunctorum, & in toto
tempore ante *Consumptionem*
Speciesrum. Dico

Dico in nostra sententia, quae colligi potest ex dictis c. 1. §. 1. nu. 1. per quam tenuimus in consecratione adesse sufficientem destructionem victimae, adeoque in ea consistere Sacrificij essentiam, non posse. *a* Ratio est, quia applicare Sacrificium more humano, cui suos Ministros conformes se velle reddere voluit Christus Dominus, ut modo innuimus, nihil aliud est, nisi offerre actionem sacrificandi in obsequium Dei; ac non solet inter homines, & fortasse non potest in obsequium alicuius offerri actio iam facta v. gr. genu flexio facta, sed facienda, quia, si iam sit facta in unum, vel in nullum finem; non potest deinde intelligi fieri in alium, praedicti v. gr. obsequij; Adde quod Sacerdos, ut supra *b* diximus, non potest conservare fructum sui Sacrificij, & deinde conferre, &c.

7 Dixi autem (in nostra sententia)

a Hurvad. loc. cit. *b* Supra §. 8. *244*
244

etia) nam quia sententia adocens sacrificij essentiam consistere in consecratione simul, & in consumptione, est satis probabilis, probabile etiam erit, posse applicari fructum Missæ, toto tempore, ante, prædictam Consumptionem: quia iam, in hac sententia, offeruntur actio facienda, non iam facta.

§. XI.

Cui profit fructus Missæ, quando Sacerdos, cum Sacrum applicasset uni, deinde applicat alteri.

Sacerdos hodie Missam à se crastina die celebrandam, applicat pro Petro, à quo v. gr. stipem recipit; cras deinde applicat pro Antonio, cuiusnam erit Missæ fructus? si Petri; ad nihil aliud, pro ipso, tenebitur, si Antonij; utique tenebitur Petro resarcire.

V

Sunt

a Bellarm. aliique apud Hartsch. disp. 1. de Sacrif. diff. 7.